

РЕШЕНИЕ
№ 749
В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 27.11.2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на дванадесети ноември през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СЛАВА Г.

ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря А.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Г. КНАХД № 753 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ЕТ „****“, ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. „****“ бл. ***, вх. ***, ет. ***, ап. ***, представлявано от И. И.*** против решение № 66 от 08.08.2014г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 1310 по описа на съда за 2013г..

С обжалваното решение е изменено наказателно постановление (НП) № 23-2306398 от 11.06.2013 г. на ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА“ – СОФИЙСКА ОБЛАСТ (Д „ИТСО“) - СОФИЯ, издадено срещу ЕТ „****“, гр. Перник, в качество „работодател“, като за същото нарушение, по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ, наложеното административно наказание „имуществена санкция“ е намалено от 5 000 (пет хиляди) на 1 500 (хиляда и петстотин) лв..

Касаторът твърди, че решението на първата съдебна инстанция е незаконосъобразно поради липса на установеност пред районния съд на вината на едноличния търговец и факта на извършване на вмененото му с наказателното постановление административно нарушение на трудовото законодателство. Пледира незаконосъобразност на решението на първата съдебна инстанция и в частта относно размера на наложеното административно наказание. Твърди, че липсата на отразяване на факта на установяване на процесното нарушение в съставения във връзка с проверката протокол, прави административнонаказателното обвинение недоказано, тъй като същото се е основало единствено и само на попълнената и подписана от лицето С.*** декларация по чл. 402, ал. 1, т. 3 от КТ. От касационния съд иска да отмени решението на първата съдебна инстанция, като по същество отмени процесното наказателно постановление. Пред съда касационният жалбоподател чрез пълномощника си поддържа жалбата и иска да се уважи.

Ответникът по жалбата – ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА – СОФИЙСКА ОБЛАСТ“ - СОФИЯ, редовно призовани не изпращат представител и не взимат становище по касационната жалба.

Окръжна прокуратура-Перник, прави заключение, за основателност на касационната жалба и предлага атакуваното решение да бъде отменено.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество. Пред касационната инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на районния съд не са представени.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите, ведно с диспозитива на атакувания съдебен акт, личи ясно и безпротиворечиво волята на съда защо процесното НП бива изменено.

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

По съществото на жалбата:

За да постанови своето решение Районен съд-Перник, въз основа на представените, събрани и приобщени по делото писмени и гласни доказателства е приел за безспорно от фактическа страна, че на 28.03.2013г. при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол, работилница за производство на закуски и хлебни изделия, находяща се в гр. Перник, стопанисвана и експлоатирана от настоящия касатор, инспектори от Д „ИТСО“ - София заварили на място в обекта лицето Л. Е. С.***, който собственоръчно декларирал, че работи от 3 дни като „помощник“, с работно място - двора на Е. Г.***, с работно време от 06:00 часа, с почивни дни „по график“ и трудово възнаграждение 50.00 лв., без сключен трудов договор. За така установеното на 11.04.2013 г., със съставяне на акт, срещу работодателя е образувано административнонаказателно производство за нарушение на трудовото законодателство, завършило с издаване на измененото от районния съд наказателно постановление.

При извършената служебно проверка за законосъобразност при водене на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали същото, районният съд е приел от правна страна, че в хода му не са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което е разгледал съществото на спора.

На база на установеното по фактите, след преценка на писмените и гласни доказателства, част от преписката и събрани по делото, районният съдия е приел за безспорно, че на посочените дата, място и час, именно търговецът е реализирал състав на нарушение на разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ, за което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

При изследване на въпроса за законосъобразността, включително и справедливостта на наложеното административно наказание районният съдия, взел предвид тежестта на нарушението и всички обстоятелства по неговото извършване, е приел размера на санкцията за прекалено и немотивирано завишен, поради което е намалил същия в стойност на минимума, предвиден за процесното нарушение.

Административен съд – Перник споделя изцяло мотивите и изводите на първата съдебна инстанция, поради което намира решението за законосъобразно и в този смисъл правилно.

Касационната проверка не установи наличие на основание в оплакването на касатора, за липса на извършен в решението на районния съд анализ на всички доказателства, възраженията на наказаното лице и обстоятелствата по извършване на нарушението. Решаващият първоинстанционен състав, в изпълнение на задължението си по чл. 13, ал. 1 и чл. 14 и ал. 1 и 2 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН, при законосъобразно проведено съдебно следствие и след събиране и преценка на приобщените по делото писмени и гласни доказателства, като е сметнал данните по делото достатъчни, да

послужат за вземане на решение въз основа на закона и по вътрешно убеждение, е отделил спорното от безспорното посредством анализ и преценка на целия събран доказателствен материал.

Във връзка с горното не се приемат и доводите по съществото на заявления пред първа съдебна инстанция спор. Напълно се споделят изводите на районния съд относно безсъмнена установеност в проведеното първоинстанционно производство на факта на нарушението, неговия извършител и съставомерност на вмененото деяние. Вследствие това процесното нарушение е прието за безспорно установено и доказано по отношение факт на извършването му и неговото авторство, които изводи се споделят изцяло. Вмененото на настоящия касатор деяние е съставомерно именно по посочените за нарушени законови разпоредби на чл. 62, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ, тъй като с поведението си търговецът, в качеството му на работодател, е осъществил от обективна и субективна страна състав на нарушение именно на посочените предписания на закона, като не е уредил правоотношения по предоставяне на работна сила като трудови, обективизирано посредством сключването на писмен трудов договор. В тази връзка неоснователно е и оплакването относно незаконосъобразно налагане на административно наказание. За нарушения на трудовото законодателство, каквото безспорно е процесното деяние, КТ предвижда санкция за работодателите в размер от 1 500 лв. до 15 000 лв., поради което налице е и последния основен признак на административното нарушение, а именно наказуемост на деянието по административен ред. Колкото до оплакването за липса на установеност в производството на вината на търговеца следва да се отбележи, че административнонаказателната отговорност е ангажирана спрямо търговец, поради което въпросът за субективната страна на нарушението не следва да се обсъжда. В конкретния случай е налице безвиновна отговорност. Достатъчно е да са установени признаците на нарушението само от обективна страна, каквото е и сторено.

Настоящия съдебен състав споделя и решението на първата съдебна инстанция да редуцира размера на наложеното административно наказание в стойност на минимума, предвиден за процесното нарушение, с което законът бива приложен освен правилно и справедливо в санкционната му част, при спазване на правилата за определяне на наказанието, регламентирани с чл. 27 на ЗАНН, с което са постижими и целите на административното наказване, заложили в чл. 12 на с. з.

По изложените по-горе съображения като е изменил процесното НП само в частта му, отнасяща се до размера на санкцията, районният съд е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, който като валиден, допустим и съобразен с приложимия закон ще бъде оставен в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник.

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 66 от 08.08.2014г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 1310 по описа на съда за 2013г..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/